

14250 - PEYGAMBERİMİZ MUHAMMED -SALLALLAHU ALEYHİ VE SELLEM-'İ BAŞKASINDAN NEDEN DAHA FAZLA SEVMEMİZ GEREKİR?

Soru

Niçin Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i son derece veya başka birisinden daha çok sevmemiz, ona itaat etmemiz, ona uymamız ve ona saygılı olmamız gerekir?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

1. Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmeyi vacip kılmıştır.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

سورة المائدة الآية: ٩٢

"Allah'a itaat edin, Rasul'e de itaat edin ve (kötülüklerden) sakının. Eğer (itaatten) yüz çevirirseniz bilin ki Rasul'ümüzün vazifesi apaçık duyurmak ve bildirmektir (tebliğdir)."Mâide Sûresi: 92)

2. Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmeyi, kendisine itaat olarak kabul etmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

سورة النساء الآية: ٨٠

"Kim, Rasûl'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur. Kim de (Allah'a ve Rasûlüne itaat etmekten) yüz çevirirse Biz, seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermedik." (Nisâ Sûresi: 80)

3. Allah Teâlâ, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmekten yüz çevirmeyi şiddetle yasaklamış ve ona itaat etmekten yüz çevirdiği takdirde müslümanın başına şirk fitnesinin gelebileceğini haber vermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

سورة النور الآية: ٦٣

"(Ey mü'minler!) Rasûlullah'ı, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi, (Ey Muhammed! diye) çağırmayın. (Onu, Ey Allah'ın peygamberi! Ey Allah'ın elçisi! diyerek şereflendirin). İçinizden, birini siper edinerek sıvışıp gidenleri Allah mutlaka bilmektedir. Bu sebeple O'nun (Rasûlullah'ın) emrine aykırı davrananlar, başlarına bir belânın gelmesinden veya âhirette acıklı bir azâba uğratılmalarından sakınsınlar." (Nûr Sûresi: 63)

4. Allah Teâlâ, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e verdiği peygamberlik makamının, mü'minlerin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ihtiram göstermelerini ve ona saygılı davranmalarını gerektirdiğini haber vermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا * لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

سورة الفتح الآية: ٨ – ٩

"(Ey Muhammed!) Muhakkak ki biz seni, (ümmetine gönderdiğimiz şeyi açıklaman için) bir şâhit, (sana itaat edeni cennetle müjdeleyen) bir müjdeleyici ve (sana karşı geleni dünya ve âhiretteki azap ile uyarıcı) uyarıcı olarak gönderdik ki Allah'a ve Rasûlüne îmân edesiniz, O'nun (Allah'ın) dînine yardım edesiniz, ona (Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e) saygı gösteresiniz ve

Allah'ı da sabah-akşam tesbih edersiniz." (Fetih Sûresi: 8-9)

5. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gereği gibi sevmeyince, müslümanın îmânı tamam olmaz.

Hatta müslümanın, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-i, babasından, evlâdından, nefsinden ve bütün insanlardan daha çok sevmeyince, îmânı tam olmaz.

Nitekim Enes b. Mâlik'ten rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

رواه البخاري ومسلم

"Ben, birinize babasından, evlâdından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadıkça (tam anlamıyla) îmân etmiş sayılmaz." (Buhârî, hadis no: 15, Müslim, hadis no: 44)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْآنَ يَا عُمَرُ

رواه البخاري

Abdullah b. Hişâm'dan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ömer b. Hattab'ın elinden tuttuğu bir sırada biz de onunla birlikteydik. Ömer ona dedi ki: Ey Allahın elçisi! Yemîn ederim ki sen bana, - nefsim dışında- her şeyden daha sevimlisin! Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki: Hayır! Nefsim elinde olan Allah'a yemîn ederim ki, ben sana nefsinden de daha sevimli olmadıkça tam îmân etmiş olmazsın. Bunun üzerine Ömer ona: Allah'a yemîn ederim ki şimdi sen bana her şeyden daha sevimlisin, deyince, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:İşte şimdi oldu, ey Ömer! buyurdu." (Buhârî, hadis no: 6257)

Şeyhul-İslâm İbn-i Teymiyye -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i herkesten daha çok sevmenin ve ona saygı göstermenin farz oluşunun sebebine gelince, zirâ dünya ve âhiretteki hayır ve iyiliğin en büyüğü; Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e îmân edip ona ittibâ etmedikçe bu bize nasip olmaz. (Her türlü iyilik, bize, ancak onun elinden nasip olur.) Bunun sebebi ise; hiç kimse, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e îmân etmeden, onu sevmeden, ona dostluk beslemeden ve ona ittibâ etmeden, Allah Teâlâ'nın azabından kurtulması ve O'nun rahmetine kavuşması mümkün değildir. Allah Teâlâ, bu kimseyi, onun vesilesiyle dünya ve âhiret azabından kurtarır. İnsanı, dünya ve âhiret iyiliğine ulaştıran Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'dir. Bu sebeple nimetlerin en büyüğü ve en faydalısı, îmân nimetidir. Bu nimet ise, ancak onun vesilesiyle olur. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- herkese, kendi nefsinden ve malından daha faydalıdır. Çünkü Allah Teâlâ, onun vesilesiyle insanları küfür ve şirk karanlıklarından îmân nûruna çıkarır. Bunun için ondan başka bir yol yoktur. Kişinin kendi nefsine ve malına gelince, kendisini Allah Teâlâ'nın azabından hiçbir şey kurtaramaz." (Mecmû'u'l-Fetâvâ, cilt: 27, sayfa: 246)

Bazı âlimler de bu konuda şöyle demişlerdir:

"Kul, Allah Teâlâ'nın kendisini küfrün karanlıklarından îmân nûruna Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- vesilesiyle çıkararak, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- tarafından kendisi için hâsıl olan faydayı iyice düşündüğü zaman, kendisinin sürekli olan cennet nimetlerinde ebedî olarak kalacak oluşunun sebebini anlamış olur. Yine, kendisinin yararlanacağı bu faydanın bütün dünyevî faydalardan daha büyük olduğunu anlamış olur. Bu sebeple Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i başkasından daha fazla sevgiye layık olmuştur. Lâkin insanlar, bunu düşünüp veya bundan habersiz olmaları sebebiyle bu muhabbet konusunda farklı derecededirler. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gerçek anlamda îmân eden hiç kimsenin vicdanında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in muhabbeti her şeyden daha tercihi olur. (Çünkü bu ona îmânın gereğidir). Ancak insanlar ona muhabbet konusunda birbirlerinden farklı konumdadırlar. Kimisi, bu mertebeden daha çok, kimisi de -çoğu zaman şehvî duyguları kendisine sevimli gelen ve gaflete dalan kimse gibi- daha az nasip alır. Lâkin pek çok kimse, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-

'in adı anıldığı zaman onu görmeye özlem duyar, onu kendi âilesine, çocuklarına, malına ve babasına tercih eder, onlardan üstün tutar. Ancak bu durum, gafletlerin birbiri ardınca gelmesi sebebiyle hızla kaybolur gider. Yardım ancak Allah'tandır." (Fethu'l-Bârî, cilt: 1, sayfa: 59)

Nitekim Allah Teâlâ'nın şu sözü bu anlama işâret etmiştir:

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

سورة الأحزاب الآية: ٦

"Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha yakındır. Onun eşleri de onların (mü'minlerin) anneleridir. (Bu sebeple Peygamberden sonra onlarla evlenmek haramdır). Akraba olanlar, miras bakımından Allah'ın kitabında, birbirlerine diğer müminlerden ve muhâcirlerden daha yakındırlar. Ancak (ey müslümanlar! Vârislerin dışındaki) dostlarınıza bir iyilik yaparsanız, bu kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış ve takdir edilmiştir." (Ahzâb Sûresi: 6)

Müfessir İbn-i Kesir -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Allah Teâlâ, elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmetine olan şefkâtini ve onlara olan nasihatını bildiğinden dolayı, onu, mü'minlere nefislerinden daha yakın ve onun hükmünü onların tercihlerine üstün kılmıştır." (İbn-i Kesir Tefsiri, cilt: 6, sayfa: 380)

Değerli âlim Abdurrahman b. Nâsır es-Sa'dî de -Allah ona rahmet etsin- bu konuda şöyle demiştir:

"Allah Teâlâ, o hâle göre hareket etsinler diye, elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i tanıyacakları hâlini ve mertebesini mü'minlere haber vermektedir.

Nitekim şöyle buyurmuştur:

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ

سورة الأحزاب من الآية: 6

"Peygamber, müminlere kendi nefislerinden daha yakındır." (Ahzâb Sûresi: 6)

İnsana daha yakındır ve nefsinin sahip olduğu şeye daha hak sahibidir. Dolayısıyla Rasûl, ona, kendi nefsinden daha hak sahibidir. Çünkü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara nasihat, şefkât ve acımak için bütün gücünü harcamıştır. Ondan daha rahmetli ve daha acıyan hiçbir yaratılmış yoktur. Bu sebeple Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- yaratılmışlar içerisinde herkesten daha büyük bir minnete sahiptir. Çünkü yaratılmışlara bir zerre ağırlığınca iyilik ulaşmış ve bir zerre ağırlığınca onlardan şerri uzaklaştırmışsa, bu ancak onun ellerinden ve onun sebebiyle olmuştur. Bunun içindir ki bir kimsenin nefsinin veya insanlardan birisinin isteği ile Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in isteği çıkışırsa, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in isteğini öne alması ve kim olursa olsun, hiç kimsenin sözünü, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözüne karşı koymaması ve ona itiraz etmemesi gerekir. Mü'minlerin canlarını, mallarını ve çocuklarını, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e fedâ etmeleri, onun sevgisini, bütün yaratılmışların sevgisine tercih etmeleri ve onu üstün tutmaları, o bir konuda bir şey söylemeden, hiçbir şey söylememeleri ve onun huzurunda öne geçmemeleri gerekir."

Kısacası ilim ehlinin zikrettiği şey; Allah'ın gazabı ile cehennem ateşi, kulu korkutan en büyük unsurdur. Bundan kurtuluş, ancak Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eliyledir. Allah'ın rızası ile cenneti, kulun en büyük gâyesidir. Allah'ın rızası ile cennetini kazanmak ise ancak Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in eliyledir.

Allah Teâlâ'nın gazabı ile cehennem ateşine işâret eden şey, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu hadisidir:

Câbir b. Abdullah'tan -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَوْقَدَ نَارًا فَجَعَلَ الْجَنَادِبُ وَالْفَرَاشُ يَقَعْنَ فِيهَا وَهُوَ يَذُبُّهُنَّ عَنْهَا وَأَنَا آخِذٌ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ وَأَنْتُمْ تَقْلَتُونَ مِنْ يَدِي

رواه مسلم

"Benim misâlim ile sizin misâliniz, büyük bir ateş yakan kimsenin misâli gibidir. (Ateş etrafı aydınlatınca,) çekirgeler ve kelebekler, ateşe düşmeye başlayınca o kimse, bu hayvanların ateşe düşmelerine engel olmaya çalışıyor, ben sizin kuşağınızdan tutmuş ateşe düşmenize engel olmaya çalışıyorum. Siz ise, elimden kurtulup kendinizi ateşin içine atıyorsunuz." (Müslim, hadis no: 2285)

Buhârî'nin Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet ettiği hadis ise buna yakındır.

Müslim'in diğer rivâyetinde ise, şöyle buyurmuştur:

مَثَلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا جَعَلَ الْفَرَاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ الَّتِي فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا، وَجَعَلَ يَحْجُزُهُنَّ وَيَغْلِبُنَّهُ فَيَتَّقَمْنَ فِيهَا، قَالَ: فَذَلِكَ مَثَلِي وَمَثَلِكُمْ، أَنَا آخِذٌ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، هَلُمَّ عَنِ النَّارِ، هَلُمَّ عَنِ النَّارِ، فَتَغْلِبُونِي تَقَحُّمُونَ فِيهَا

رواه مسلم

"Benim misalim, büyük bir ateş yakan kimsenin misali gibidir. Ateş etrafı aydınlatınca, kelebek ve ateşe düşen şu hayvanlar, ateşe düşmeye başlayınca o kimse, hayvanların ateşe düşmelerine engel olmaya çalışırken, hayvanlar ona üstün gelip şiddetle ateşe düşerler. İşte bu, benimle sizin misaliniz gibidir. Ben sizin kuşağınızdan tutmuş ateşe düşmenize engel olmaya çalışıyor ve ateşten uzaklaşın, ateşten uzaklaşın, diyorum, siz ise, bana üstün gelerek kendinizi ateşin içine atıyorsunuz." (Müslim, hadis no: 4235)

İmam Buhârî, Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- buna yakın bir hadis rivâyet etmiştir. (Hadis no: 3427)

"Hadisten kastedilen şey; Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, bilmeyenleri ve emrine aykırı hareket ederek günah işleyenler ve şehvî duygularına itaat edenleri, âhiret ateşine düşmelerini, kelebeklerin dünya ateşine düşmelerine benzetmiştir. Kendisi onlara engel olmaya çalışmasına ve engel olunması gereken yerlerde onları tutmasına rağmen, onların bu ateşe düşmeye gayret ettiklerini belirtmiştir. Kendi hevâsına uyması, iyi ile kötüyü birbirinden ayırt edememesi ve bilgisizliği sebebiyle her iki tâife de kendisini helâk eden şeylere yönelmekte gayretlidirler." (İmam Nevevî; Müslim'in Şerhi)

Allah Teâlâ'nın rızâsı ile cennetine işâret eden şey ise, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu hadisidir:

Ebu Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى، قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى

رواه البخاري

" istemeyen hariç ümmetimin hepsi cennete girecektir. Sahâbe: Ey Allah'ın elçisi! Cennete kim girmek istemez? dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Bana itaat eden cennete girer, emir ve yasaklarımı kabul etmeyip bana isyan eden de girmek istemiyor demektir, buyurdu." (Buhârî, hadis no: 7280)

Muvaffakiyet, Allah Teâlâ'dandır